

**Asif Atanın-İnam Atanın
Mütləqə İnam Ocağı**

**Günev Atalının evinə
“Qutsal Onluğun Qəbul Törəni”nin
Gedişatı**

Yer: Atagün Elində Günevin evi;

Gün: 22 Günəş Ayı, 36-il.

Başlanır: saat 16-da.

Törən Odası Mütləqə İnam Ruhaniyyatının tələbinə uyğun hazırlanır: çiçək, məşəl, texniki vasitələr. Təşkilatca sorumlu Günev və Göylü Atalıdır.

xxx Öncə həyətdə Ocaq qalanır və Ocaq başında qutsal söz söylənilir.

xxx Odaya keçilir, Mütləqə İnam Bayrağı gətirilir. Törən “Ata Ruhuna pənah gətirmişik!” səcdəsi ilə başlanır.

xxx Ocaq Yüklümlüsü Soylu Atalının açılış sözündən sonra: hamı ayaq üstə sayğı duruşunda Qutsal Bitiqlərin odaya gətirilməsini qarşılayır.

xxx Bitiqlərin adını və məzmununu vurğu eləməklə Soylu Atalı onları bir-bir Günev Atalıya təqdim edir. O, Bitiqləri öpüb bir-bir gözüstə tutaraq stol üstə yığır.

xxx Sonra sözü olan Ata, Qutsal onluq və Ocaq Yüklümlüsü haqqında söz deyir.

“ Atamız Var olsun!” səcdəsi ilə Törən başa çatır.

Günün carı:

Qutsal Bitiq ünvanları yaranır – evlərimiz Ocaqlaşır.

*Gedişatı yazdı: **Soylu Atalı**
5 Günəş Ayı, 36-il.
Saray-Soylu.*

**Asif Atanın (İnam Atanın)
Mütləqə İnam Ocağı**

**Günev Atalının evinə
Qutsal Bitiqlərin Qəbul Törəni keçirildi**

Öncə həyətdə tonqal qalandı. Tonqal başında Günev Atalı törəni qutlama sözü dedi. Sonra tədbir odada davam elədi.

Tədbir "Ata Ruhuna Pənah Gətirmişik!" Səcdəsiylə başladı. Hamı ayaq üstə səcdə duruşunda Mütləqə İnam Bayrağı gətirilir.

Soylu Atalı: *Asif Atanın Mütləqə İnam Ocağı olaraq onun yaratdığı, yazdığı Müqəddəs Kitablari türk millətinin, insanlığın, bütövlükdə bəşəriyyətin Qutsal Bitiyi (Müqəddəs Kitabı) kimi qəbul eləmişik. Asif Atanın yazdığı kitablər hər bir insanın qəlbində, aqlında işıqlanmalıdır. Hər bir insanın qəlbi, hər bir insanın müqəddəsliyə meyil eləyən duyğuları Asif Atanın hikmətiylə böyüməlidir. Onda biz İnam xalqı olarıq. Onda biz üzümüzü, yönümüzü müqəddəs*

gələcəyə tuta bilərik. Onda biz öz varlığımızla öyünə bilərik. Onda biz öz varlığımıza güvənə bilərik.

Biz bu gün Asif Atanın Ocağının yaratdığı ənənələrdən birini həyata keçiririk. Bu, Asif Atanın kitablarının – Bitiqlərinin ünvanlaşması üçün nəzərdə tutduğumuz bir tərəndir. Asif Atanın Bitiqləri başqa evlərdə ola bilər. Onun 13 cildini aparıb başqa bir evə də qoya bilərsiniz. Ancaq o ünvan “Qutsal Bitiq Ünvanı” sayılmaz. Onun üçün biz Asif Atanın kitablarını özümüzün qəbul etdiyimiz bir tərzdə, təqdim elədiyimiz bir tərzdə ünvanlaşdırırıq və ünvanlaşdırdığımız təqdirdə də onu qoruyuruq. Sabaha çatdırırıq. Biz Asif Atanın kitablarının ünvanlarını yaradıırıq. O ünvanlar həm bizim insanlarımızın qəlbidir, həm də insanlarımızın evidir.

Əyləşə bilərsiniz.

Müqəddəs Günümüzə – “Qutsal Onluğun Qəbul Tərəni”nə açılış sözü deməzdən öncə Atamıza səcdə qılıram və onun adından tərənimizi açıq elan edirəm.

Mütləqim, Müqəddəsim, ulu peyğəmbərim Asif Ataya – İnam Ataya ali səcdəylə sözümə başlayıram və Bayrağımızı öpürəm.

“Qutsal Bitiqlərin Qəbul Tərəni” quralını (qaydasını) biz 5 il bundan öncə qəbul eləmişik, – 22 Günəş Ayı, 31-ci il tarixində. Üstündən beş il keçib. Tarix təsadüfən üst-üstə düşüb. Bu gün 22 Günəş Ayı, 36-cı ildir. Biz növbəti bir ünvan – Günev Atalının evinə Bitiqləri qəbul edirik. Bu qəbuldan sonra onun evi “Bitiq Ünvanı” kimi qalacaq. Mən düşündüm ki, Günev Atalı bu bölgədə ömrünün təxminən yarısını Asif Atanın Yoluna həsr edib, sözünü eşitdirib, bu işi həm də böyük bir həvəslə, eşqlə genişləndirir. Ona görə də Günevin evinin “Qutsal Bitiq Ünvanı” olmaması, bu, Ocaq tərəfindən düzgün qiymətləndirilməz, daha doğrusu, Ocaq üçün doğru sayılmaz.

Bu, artıq dördüncü ünvanıdır. Birinci ünvanı biz Keşlədə qəbul elədik. İkinci ünvan mənim evim oldu Sarayda. Üçüncü ünvanı Şəmkirdə qəbul elədik. Bu dördüncü ünvanıdır. Dördüncü tərəndir biz həyata keçiririk, – “Qutsal Bitiqlərin Qəbul Tərəni”ni. Nədir bunun mənası, məzmunu? Yenə deyirəm ha, bu kitabları çap eləyib hansısa bir başqasının evinə qoya bilərsiniz. Amma o ev “Qutsal Bitiq Ünvanı” sayılmaz. Bizim qanunumuz budur. Biz onu mütləq tərən əsasında təsdiq etməliyik. Özü də Qutsal Bitiq Ünvanının yaranması kitabın əsasən türk abesindəki variantına görədir. Biz indi kitabları iki variantda hazırlamışıq. Biri indi oxuduğumuz latın qrafikalı Azərbaycan abesi, bir də Orxon-Yenisey əsaslı Ocaq-türk abesi. Onun qəbulu əsasən, dediyimiz kimi, Ocaq-türk abesinə görədir. Çünki Asif Atanın Bitiqləri onun öz xalqının abesində yazılmalı, oxunmalı, öyrənilməlidir. Bunu hələ Ocaqdan, Ocaqçılardan başqa heç kim yazıb-oxuya bilmir, ona görə də biz onun ikinci variantını – latın variantını da hazırladıq ki, oxunsun. O çağa qədər ki, Ocaq-türk abesində hamı oxuya biləcək.

İndi biz burda ruhani sənəd oxuyacağıq. Qutsal Bitiqlər qəbul olduğu ünvandan qırağa çıxmır, verilmir. O yalnız burda oxunur. Bu evdən qırağa verilmir. Evdən qırağa vermək üçün ayrı nüsxələr hazırlanmalıdır. Amma bu variantlar burdan çıxmır. Niyə çıxmır? Əvvəla, onlar bizim üçün Müqəddəs kitablardır. Ona görə müqəddəsdir ki, bizi özümüzə tanıdır. Bizim içimizi öz milli kimliyimiz, milli mahiyyətimiz və insani kimliyimiz əsasında qurur. Burada bəşər məsələsi də var. Bizi qurduğu üçün, insanlığı qurduğu üçün, bizə insanlığı öyrətdiyi, yönəltdiyi üçün müqəddəsdir. Müqəddəs kitablar oxunmalıdır, amma olduğu ünvandan pərən-pərən düşməməlidir. Bilmirsinizsə aparıldığı ünvanda o kitaba necə münasibət olacaq. Ona görə də o nüsxələr müqəddəs nüsxələr sayılır və qorunur. Onu yazmaq olmaz, cizmaq olmaz, pozmaq olmaz, onu stolun üstünə tullamaq olmaz. Ruhani sənəddə yazmışam, oxuyacam. Bu münasibət xalq olmağın əsas şərtlərindən biridir. Ruhaniyyətin əsas şərtlərindən biridir bu. Burada qətiyyətlə əski xurafatçılıq-filan axtarmaq doğru deyil. Çünki xalq öz kitabına, kitabının içindəki müqəddəs sözə necə münasibət bəsləyirsə, onun varlığı o cür ifadə olunur. Pis münasibət bəsləyirsə, pis ifadə olunur. Yox, ona müqəddəs yanaşırsa, onun varlığı da müqəddəs olaraq öz təsdiqini tapır. Ona görə də biz kitablara münasibəti xüsusiləşdirmişik. Biz beş adamın içində, on adamın içində Asif Atanın kitablarına münasibət ənənəsi yaradıırıq. Ocaqçıların və Ocaqsevərlərin içində Asif Atanın kitablarına münasibət ənənəsi yaranıb.

Baxın, ərəb gəldi sənin böyüklərinin başını kəsdi, girdi evinin içinə. Kitabını verdi sənə ki, bunu gözünün üstündə saxla, ən yüksək yerdə saxla ki, bu səni özgələşdirsin (Bunu sözlə demir, amma məzmun bu oldu).

Asif Atanın kitabını da biz veririk və deyirik ki, öp gözünün üstə tut, qoru ki, bu səni özümləşdirsin. Görürsünüzmü, o kitaba münasibətlə bu kitaba münasibət arasında seçim eləməliyik. O kitaba münasibətlə bu kitaba münasibət arasında özümüz üçün müəyyənlik yaratmalıyıq. Sənə verilən kitablar səni hara çağırır? Səni hansı gələcəyə çağırır? Hansı gələcəyə çağırır, deyim. Səni millətsiz, qohumsuz, qardaşsız, bacısız, ailəsiz, xalqsız gələcəyə çağırır. Baxın o kitabların təməl prinsiplərinə. Ona görə mən də üzümü tuturam türk millətinə. Hələlik türk millətinə, ümumən isə bəşər övladına, İnsanlığa üzümü tuturam və deyirəm: əlinə aldığın kitabı öyrən. Gör o səni hara çağırır. Hara yönəldir. Öyrənəndən sonra biləcəksən ki, nə sənə gərəkdir. Öyrənmədən sənə deyirlər ki, bunu gözünün üstünə tut, sən də gözünün üstünə tutursan, gözünə qaranlıq çökür, özünü görmürsən. Mən də sənə Asif Atanın kitabını verirəm. Öyrənib verirəm. Mən sənin xalqının kişisiyəm, xalqının övladiyəm. Sənin yolunda özümü oda-atəşə atıram. Niyə mənə inanmamalısan? Sənə kitab verirəm ki, bunu öyrən və gözünün üstünə tut. Ona görə də əlinə aldığın kitabı yaxşı öyrən. Səni hara çağırır, nəyə çağırır. Çox ciddi şərtidir bu. Asif Atanın kitabı səni çağırır insan olmağa, ailə olmağa, vətən olmağa. Səni çağırır millət olmağa. Nəhayət, səni çağırır bəşər olmağa. Bunların hamısını da qurur hal-hal, nizamla yetirir, verir.

Bayaq mən sizə söhbət elədim, biz bu gün Asif Atadan danışırıq, çox adam bilmir, tanımır. Elə bilir ki, biz Asif Atanı uydururuq. Elə bilirlər Azərbaycanı uydururuq. Əksinə, onların ağılında Azərbaycan uydurulub kiçilməsin deyə, biz onlara yön veririk. Biz üzümüzü tuturuq Azərbaycanın qədimliyinə. Görürsünüz kimdən danışırıq? – Babəkdən, Dədə Qorquddan, Nəsimidən. Bu gün biz əslində Asif Atanı bu xalqa təqdim eləməklə Babəki, Nəsimini, Dədə Qorqudu ona təqdim eləyirik. Yəni onun varlığını özünə qaytaran dəyərləri ona təqdim edirik. Asif Atanın ətəyindən tutmağımız əslində bu xalqın indiyə qədər yaranmış bütün dəyərlərini onun özünə qaytarmaq mənası daşıyır. Mən bundan əvvəl dediyim məsələni bir daha vurğu eləyirəm: Babək harayıdır bu. Babək harayıdır xalqın içində yenidən düşüncələrə qayıdır, yenidən ayağa durur. Yenidən öz harayıyla, hikmətiylə bizim qarşımıza gəlir. Bizə yol olur. Nəsiminin harayıdır, hesab eləmə ki, Nəsimi öldü getdi. Hesab eləmə ki, Babək öldü getdi. Nə qədər insan var, insanlıq var, onun harayını çəkəcək. Öz səsinə qatacaq, öz nəfəsinə qatacaq. Onun gözəlliklərini təqdim eləyəcək. Öz gözəlliklərinə qatıb sənə verəcək. Yəni əslində xalqın gözəlliklərini xalqın özünə qaytaracaq. Bütün görüşlərimdə mən bunu deyirəm gənclərə, – Babək var sizin içinizdə. Aşkarlayın onu. Mən Babəkdən sizə ona görə danışırım, Nəsimidən ona görə danışırım ki, Nəsimi ölüb qurtarmayıb. Xalq Nəsimi ilə bitmədi. Nəsimilər var içinizdə. Aşkarlayın. Aşkarla onu, böyüt, qaytar xalqın özünə. Xalqına xidmət eləsin. İçindəki böyüklük, içindəki Babək, içindəki Nəsimi qoy xalqına xidmət eləsin. Görün, nə qədər böyük işin arxasındayıq biz. Nə qədər böyük bir ləqayətin arxasındayıq. İnsanlıq tarixi yaradıyıq. Millət tarixi yaradıyıq. Türkün ruhaniyyət tarixini yaradıyıq. Bu vaxta qədər türkün əsaslı ruhaniyyət tarixi olmayıb. Zərdüşt türkün ruhaniyyət tarixi deyil. Çünki türk ona sahib çıxıb həyatına çevirmədi. Zərdüşt tarixin qalığıdır. Təəssüf ki, tarixin qalığıdır. Göstərin Dədə Qorqudu xalqın həyatında, tarixin qalığıdır. Göstərin Babəki xalqın həyatında. Təəssüf ki, tarixin qalığıdır. Babək də çağdan, zamandan artıq olan, üstün olan hikmət xalqın mayasında var, amma ruhaniyyətinə çevrilmədi. Ruhaniyyət tarixini əmələ gətirmədi. Qurmadı. Özündən olmadı. Biz Babəki çox sevirik. Amma Babəkin dediyini biz sistem kimi görmürük. Nəsimini biz çox sevirik. Amma Nəsimi ayrıca bir ruhaniyyət sistemi deyil. Biz onu çox sevirik. Əməyini də, dediyi hikməti də, aşıqlığını da, divanəliyini də. İnsanı göylərə qaldırmasını da. Əvəzsiz idi. Amma bax, yazılı kitab qəbul edirik, sizə indi təqdim edəcəyimiz kitabların içindəki məzmun sistemdir, – yeni həyat quran sistem. Göy Tanrıçılıqdan danışılar. Göy Tanrıçılığın sistemi yoxdur. Olsaydı, ərəbçilik ruhumuzu işğal eləyə bilməzdi... Yaratmaq imkanın var, yiyəlik eləmirsən. Yiyəlik eləmədiyən üçün yaratdıqların bitkin olmayıb. Yaratmalıydın, inkişaf etdirməliydin,

cilalamalıydın. Xalqın ömrünə, həyatına verməliydin ki, sənin də ruhaniyyatın olsun. Bax, indi Asif Ata az bir sayda insanıyla bitkin bir ruhaniyyat yaradıb, onun fəlsəfəsini yaradıb, onun nəzəri əsaslarını yazıb, onun yönünü yazıb. Onun ənənəsini yazıb, əməlini verib. Böyük bir sistemdir. Asif Atanın yazdığı o kitabları, o sistemi götür, tamamilə yenidən, sıfırdan xalq olaraq həyatını başla. O qədər əsaslı bir ruhaniyyat sistemidir. Hər şey var orda! İnsan var, insanın insana münasibəti var, dünyaya münasibəti var. Bəşərə münasibəti var, təbiətə münasibəti var. Ailəsinə münasibəti var, hər şeyə münasibəti var. Dövlətinə münasibəti var, nə yoxdu ki orda?! Ölüsinə, dirisinə, hər şeyə münasibəti var. Qaydaları var. Götür, yaşa, yaşat. Qüdrətli bir xalq ol! Bax, mən sizə deyirəm, hesab eləyin ki, etnik tərkibi müəyyən olmayan bir topluma o sistemi ver ki, al bununla başla, xalq ol. O, onunla başlayar, gələcəkdə ən məşhur xalq olar. O qədər dərinidir. O qədər zəngindir. Yəni etnik kimliyi sıfıra bərabər olan biri gələr o sistemlə özünü əməlli-başlı təsdiq eləyə bilər. Sən köklü-köməcli, yaradıcılığı bəlli olan, min illər tarixi bəlli olan bir xalq, götür həyatını dəyiş. Çıx əsarətdən. Çıx basqıların altından. Çıx, özün ol. Özün ol və dünya ol, bəşər ol. Dünyanın yalançı idarəsində niyə çabalayırsan. Sənin boyun ona uyğun deyil axı. Sənin boyun çox yüksəkdir. Amma boynunu o qədər əyri tutubsan ki, boynun əyilib. Asif Ata sənin boynunu düzəltməyə gəlib. Bu kitabların mənası budur.

İndi mən sizə ruhani sənədi oxuyacam. Sonra kitablarımızı qəbul edəcəyik. Sonra sözü olan söz deyəcək. Mən ilk Törən üçün qəbul olunmuş ruhani sənədləri oxumaq istəyirəm.

**“Mütləqim, Müqəddəsim, ulu peyğəmbərim
Asif Ataya – İnam Ataya ali səcdəylə!**

**Qutsal Nəşr Törəni
Qutsal Bəlgə
(Ruhani Sənəd)**

Türkün İlk Ruhaniyyat Ocağı Asif Atanın – İnam Atanın Mütləqə İnam Ruhaniyyatını (yəni İrsini) Qutsal Onluq və Üç Yan Bitiq olmaqla nəşrə hazır duruma gətirmişdir. Bu münasibətlə İnam Evinə Qutlama Törəni keçirilir. Törənə Ocaq Evladları ilə yanaşı Ocaq yörəsindən olanlar da qatılırlar. Törəndə Qutsal Bitiqlərin anlamı, məzmunu, gələcəyi haqqında söz deyilir. Sonda

Bitiqlər Mütləqə İnam Bayrağı altında hazırkı Tarixi Törən tərəfindən Mütləqə İnam (Asif Ata) Ruhaniyyəti mətninin dəqiqlik etalonu kimi qəbul olunur.

(Bax, bu qəbul elədiyimiz onluq dəqiqlik etalonudur. Dəyişiklik eləmək olmaz. Baxmayaraq ki, bu ruhani sənədi mən yazmışam, amma Asif Atanın adından yazmışam. Onun Ocağına təqdim eləmişəm. Mən burada imza qoymuşam, amma mən özümdə haqq görmürəm bu ruhani sənədin üzərində dəyişiklik edim. Özümdə səlahiyyət görmürəm bunu dəyişdirim. Çünki Ocaqla oyun oynamaq olmaz. Bizim ruhani sənədlərimiz konstitusiya aktı kimidir Ocaq üçün. Mənim qəbul eləməyimə baxmayaraq, dəyişmək yolverilməzdir. O səlahiyyəti mən özümə vermirəm...)

Biz Asif Atanın Kitablarını təsnifatlaşdırdıq, sistemləşdirdik, amma üslubuna, cümləsinə, vergülünə, sözüünə əl vurmadıq. Vurmağa icazəmiz yoxdur. Haqqımız yoxdur. Asif Atanın möhür vurduğu, yazdığı heç nəyi dəyişməyə haqqımız yoxdur. Ancaq və ancaq inkişaf elətdirmək haqqımız var. İnkişaf etdirək, yeni ideyalar, təşəbbüslər verək, amma təməl prinsiplərə bizim toxunmağa haqqımız yoxdur. O, peyğəmbər hökmüdür, peyğəmbər hikmətidir. O, peyğəmbər təfəkküründən süzülüb gəlib. O, filosof beynindən gəlib. “Yox, bu indiki dövrə uyğun deyil, filan”, bu kimi deyilişlər keçmir”. Dövrə uyğun olan əhəmələrdir. Biz onu inkişaf elətdirəcəyik. Bizdən sonra da inkişaf olacaq. Təməl prinsip dəyişməyəcək. Bax, buna münasibət birmənalı şəkildə belə qəbul olunur. Bunu Ocaq olaraq bilməliyik.)

Bitiqlər ayrı-ayrılıqda mavi parçaya bükülür və İnam Evində özəl olaraq onlar üçün ayrılmış yerdə saxlanılır.

(Mən bir haşiyə də çıxım. Birinci, Qutsal Bitiqlərin yazılıb ərsəyə gəlməsində Göylü Atalının əvəzsiz xidməti var. Biz Göylümüzü təqdir eləyək. Bitiqlər bilgisayarda Göylü tərəfindən yazılıb, onun zəhmətinin bəhrəsidir, gecəsini-gündüzünü ona həsr edib, bilgisayarda yazıb. O, Bitiqləri göz bəbəyi kimi qoruya-qoruya kəlmə-kəlmə yazıb Ocağa təqdim eləyib.

(Göylü Ataya səcdə ilə Bayrağı öpür - G.A.)

Sonra, o kitabların hər birinə onun ölçüsündə bükməcə (köynək) tikilib, bunu Üstün Atalı eləyib. Ona görə Üstünün bu ləyaqətini, zəhmətini təqdir edirik. Hər bir Törəndə bunların əməyi təqdir olunmalıdır. Amma Qutsal Bitiqlərin Ünvanlaşması bir yerə qədərdir. Onu deyəcəm. (Üstün Ataya səcdə ilə Bayrağı öpür - G.A.)

Eləcə də Qutsal Bitiqlərin yazılmasında, korrektəsində Nurtəkinin özünəməxsus ləyaqətli xidməti var. Biz onun da əməyini təqdir edirik. Atanın qarşısında üzü ağdır.)

Törən Ocaq İlsirasına yazılır, ancaq növbəti illərdə təkrar olunmur. Qutsal Bitiqlərin ilk nüsxələri İnam Evindən qırağa verilmir. Hər hansı bir Bitiq baxılmaq, oxunmaq üçün götürüldükdə öncə öpülüb göz üstündə tutulur, bundan sonra qarşıya qoyulub açılır. Bu zaman stolun üstündə həmin Bitiqdən başqa heç nə olmur. İstifadə başa çatanda Bitiq yenidən öpülüb göz üstə tutulur, bükməcəsinə geydirilib yerinə qoyulur. Bitiqlərə münasibətin bu quralı hər bir Ocaq Evladının evində də gözlənilir. Qutsal Bitiqlərin saxlandığı odada ucadan danışmaq, qəzəblənmək, çığırmaq, bağırmaq, başqasının xətrinə dəymək, yersiz zarafatlar etmək müqəddəsata sayğısızlıq sayılır. Mütləqə İnam Ocağının Qutsal Bitiqlərə münasibəti xalq üçün örnəkdir. Nəzərə çatdırılır ki, Onluq və Yan Bitiqlər Asif Ata irsinin yalnız bir hissəsidir. Ancaq önəminə görə başlıca hissəsidir.

Yükümüzdən Böyük Fərəhimiz yoxdur!

Atamız Var olsun!

Mütləqə İnam Ocağının Yükümlüsü

Soylu Atalı

08 Köçəri Ayı, 30-cu il. Atakənd.

(Fevral, 2009, Bakı.)

Bu, ruhani sənədin yazıldığı tarixdir. İndi sizə ikinci ruhani sənədi oxuyuram.

**“Mütləqim, Müqəddəsim, ulu peyğəmbərim
Asif Ataya – İnam Ataya ali səcdəylə!**

Mütləqə İnam Ruhaniyyəti Qutsal Bəlgə

Türkün İlk Ruhaniyyət Ocağı Asif Atanın – İnam Atanın Mütləqə İnam Ocağı 30-cu ildə (miladın 2008-2009-cu illərində) Asif Ata İrsindən özünün ən uca ümumbəşəri ruhani dəyər kimi tapındığı hissəni – On Qutsal Bitiq və Üç Yan Bitiq (“Qutsal Onluq”) adı altında nəşrə hazırlıyır. Onluq Atamızın 43 Müqəddəs Kitabını və 7 Müqəddəs Kəlamını özündə birləşdirir. Bitiqlərin təsnifatı və sistemləşdirilməsi içlərindəki kitabların Mütləqə İnam baxışında yerinə görə aparılmışdır. Hər Bitiq Ata təlimindəki məna ifadəsinə əsasən adlandırılmış, Ata mətnlərinin bütövlüyü, ilkinliyi, məzmunu, dili, üslubu, cümlə quruluşu olduğu kimi saxlanılmışdır. Asif Ata irsinə yönəlik bu prinsip həmişə və hər yerdə gözlənilməlidir. Bitiqlərin indi təqdim olunan quruluşu, biçimi, adları, sayı da toxunulmazdır. “Onluq” Mütləqə İnam Ocağı tərəfindən Mütləqə İnam Ruhaniyyəti, Ata Müqəddəsəti sayılır. Yan Bitiqlər (əlavə cildlər) Müqəddəs irsə daxil edilir, məzmunlarına görə Onluğa daxil edilmir. Çünki Onluq Mütləqə İnam Dünyabaxışının cövhərini və meyarını birbaşa, Yan Bitiqlər isə onun ayrı-ayrı məqamlarını və dolayısıyla ifadə edir. Bütövlükdə Ata dilindən, Ata qələmindən nə çıxıbsa, Mütləqə İnam Dünyabaxışının Qutsal İrsi sayılır. Ancaq Onluğa daxil edilmir.

(Bir şeyi də qeyd edim. “İnam və Şübhə”, “Müdrilik Səlahiyyəti” Qutsal Onluğa daxil deyil. Niyə? Onlar Asif Əfəndiyev dövrünün kitablarıdır. Onlar bizim üçün əzizdir. Orda çox gözəl, aydın hikmətlər var. Orda çox gözəl yön var. Xalqın içinin harayını çəkən rüşeym – başlanğıc ordan başlayıb. Gözəldir. Amma Asif Əfəndiyev dövrünün tənqidi yöndə kitablarıdır. Bir daha vurğu edirəm, bizim üçün Ata dilindən çıxan hər şey əzizdir, gərəklidir, dəyərlidir. Xalqa gərəkdir. Amma Qutsal Onluğa daxil olmur.)

İrsin yiyəsi, qoruyucusu, sorumlusu Asif Atanın – İnam Atanın Mütləqə İnam Ocağıdır. İrsə bağlı bütün hüquqlar bu Ocağa məxsusdur.

Yükümüzdən Böyük Fərəhimiz yoxdur!
Atamız Var olsun!

Mütləqə İnam Ocağının Yükümlüsü
Soylu Atalı
08 Köçəri Ayı, 30-cu il. Atakənd.
(Fevral, 2009. Bakı.)

Nəhayət, məhz bugünkü günlə bağlı yazdığım Ruhani Sənədi də oxuyuram sizə.

**“Mütləqim, Müqəddəsim, ulu peyğəmbərim
Asif Ataya – İnam Ataya ali səcdəylə!**

Qutsal Bəlgə

Asif Atanın Mütləqə İnam Ocağı İlsıramızın 36-cı ili, Günəş Ayının 22-də Günev Atalının evinə “Qutsal Onluğun Qəbul Törəni”ni həyata keçirir. Bu tarixdən başlayaraq Günev Atalının evi “Qutsal Bitiq Ünvanı” sayılır. “Ocaq Tarixinin Qızıl Dövrü”nə yazılır.

(Bir dənə də Ruhani sənəd vardı – “Ocaq Tarixinin Qızıl Dövrü”nü təsdiq edən sənəd, gətirməmişəm. Biz şeyi də diqqətinizə çatdırım. Mən bir ruhani sənəd yazdım ki, Qutsal Bitiqlərin Qəbul Törəni həyata keçirildiyi gündən həmin gün Ocaq Tarixinin Qızıl Dövrü sayılır. Xalqda Bitiqlərin Ünvanlaşması – Ocaq Tarixinin Qızıl Dövrüdür. 22 Günəş Ayı 31-ci il tarixdən, Qutsal Bitiqlərin Qəbul Törəninin ilk günü Ocaq Tarixinin Qızıl Dövrü sayılır).

Qutsal Bitiqlərə Münasibət Bəlgələrinin tələbləri Qutsal Bitiqlərin yeni ünvanı olan Günev Atalının evində qüvvəyə minir. Bu hadisə evdə yaşayanların ləyaqətini, Bitiqlərə yiyəlik ərdəmliyini ifadə edir. Ancaq evin əlavə imtiyazı olmur. Ev pirləşmir, İnam Evinə – Məbədə bərabər tutulmur. Türk Ulusunun peyğəmbərinin (Atasının) Qutsal Bitiqlərinin öz ulusal abesində xalqın evlərində ünvanlaşması gününü “Ocaq Tarixinin Qızıl Dövrü” adlandırmışdıq. Bu tarix 22 Günəş Ayı, 31-ci ildən başlayır.

Yükümüzdən Böyük Fərəhimiz yoxdur!
Atamız Var olsun!

Mütləqə İnam Ocağının Yükümlüsü
Soylu Atalı
18 Günəş Ayı, 36-cı il. Atakənd.
(Mart, 2014. Bakı.)

İndi bununla bağlı əlavə bir fikir də deyim. Günev qardaşımız, bu ruhani sənəd həm türk abesində, həm latın qrafikasında (əlyazı da burda var), bu sənənin evinin ruhani sənədidir. Bunun bir nüsxəsini mən evdə saxlamışam.

İndi zəhmət olmasa, ayaq üstə Bitiqlərimizi qarşılayaq. Göylü və Üstün onu bir yerdə gətirsinlər.

(Göylü və Üstün Bitiqləri özəl taxçada gətirirlər - G.A.)

Qutsal Bitiqlərimizin təqdimatına başlayırıq.

(Ocaq Yükümlüsü Bitiqləri bükməcdən (köynəkdən) bir-bir çıxarıb adını deyir, mənasını izah edir və Günev Atalına təqdim edir. O da qəbul edərək öpüb gözünün üstə tutur.)

Soylu Atalı: İndi xahiş edirəm Günev Atalıdan, Bitiqləri evinə qəbul eləməsiylə bağlı nə düşür, hansı hissləri keçirir, nə fikri varsa, buyurub izhar eləsin.

Günev Atalı: Mütələqim, Müqəddəsim, ulu peyğəmbərim Asif Ataya – İnam Ataya ali səcdəylə!

Bayrağımızı öpürəm.

Qəbul Törənimizlə bağlı nə hisslər keçirirəm? Burda nə hisslər keçirilə bilər? Birinci növbədə, hədsiz bir iftixar hissi. İkinci, mənim bu evimin, divarlarımın belə bir gərəkli ünvanı çəvrilməsi mənim üçün heç nəylə ölçülməyən bir fərəh əməlidir. Bunun arxasında ömrümüzün sonuna qədər varıq. Necə ki, Ocağa qəbul olunanda and içdik – “ömrüm sənindir, Ata, götür onu və istədiyini kimi sərf elə”. Bu Yüku həmin andın bir hissəsi kimi qəbul edirik. Bəli, bu divarlarımızın İnam Ata kitablarının ünvanı olması və onun arxasında durmaq qururu, məsuliyyəti necə gözəldir. Biz onu fəxrlə qəbul edirik. Bu oda təkcə bizim odamız deyil. Bizi bu gün tam anlamayan insanların ixtiyarı var bu evdə. O dərəcədə ki, hətta mən evdə olmayanda gəlib bu kitabları oxumaq istəyənlər açarlarımızı verib gedə bilərlər. Bundan artıq bir xidmət varsa, onu da qəbul edirəm.

Bu kitabların ərsəyə gəlməsi, təbii ki, çox uzun bir proses keçdi. Birinci növbədə, Asif Atanın özünü yaratması. Bütün o düşüncələrin, bütün o əzabların onun içinə axması, xalqın dünyada yersiz bir duruma salınması, zəngin dəyərlərə malik xalqın bugünkü səviyyəsi Atanın içində yoğruldu, axtarışa çevrildi, Ocaq yarandı. Asif Ata xilaskarlıq harayı çəkməyə başladı, Atakənddə (Bakıda), sonra bölgələrdə. Hər görüşləri də elə-belə başa gəlmirdi. Həm Ocaqçılığın fədakarlığı sayəsində əmələ gəlirdi, həm Atanın özünün inadı. Asif Atanın hədsiz inamı vardı. İnanırdı ki, bu xalq belə qurmaq olar. Bu xalq uçurulmuş durumdadı. Yadlıqlara qarşı bu xalqı qaldırmaq lazımdır. Yadlıqlardan imtina eləməsə, özünü tapmayacaq.

Asif Atanın insani varlığından süzülüb gəldi bu kitablar. Türkün yolunu müəyyənləşdirdi. Ocaq yarandı. Ocağın Ruhani Ailə biçimi yarandı, hər şeyi yarandı. Ocağın bayrağı yarandı. Bu Bayrağın altında Asif Ata təkcə Azərbaycanın deyil, Bəşəriyyətin dərini düşünürdü. İnsanlığın dərini düşünürdü. İndi Ocaq Atanın işlərini davam edir. Bu kitabların hazırlanması da o böyük işi davam eləmək üçündür. Atanın Ruhani inadı Evladlarda davam edir...

Bütün bunları bir araya gətirən, onlara ziyəlik eləyən Soylu Atalı yarandı. Ona görə Asif Atanın Ocağı Onun ölümündən sonra sönmədi. Ləyaqətli bir şəxsiyyətin – Soylu Atalının

ərdəmliyi Ocağı yaşatdı. Ona görə bu böyük İrs xilas oldu, dağılmıqdan qorundu. Bu gün Asif Ata Ocağına yiyəlik eləyən, Yüklümlülük eləyən, bütün cəfasını çəkən, hətta hər bir Ocaqsevərin qayğılarını belə daşımaqdan usanmayan Soylu Atalının qüdrətiylə Ocaq ülvi bir mühitə çevrilib. Soylu Atalını şərh eləməyə mənim sözümlün qüdrəti çatmır. Amma Soylu kimliyi bəllidir, o, qarşısıalınmaz ruhani bir seldir, onun içində qurucu bir hikmət var.

Bu gün mənim özümün Asif Ata Ocağının varlığında olmağımın ən böyük səbəbkarı Soyludur. Demək olar ki, əsası da Soyludur. Minnətdaram ki, Soylu məni sönməyə qoymadı. Mənim elə bir dövrüm, elə bir vaxtım olub ki, müəyyən mənada bir az yorulmuş, qırağa duran məqamlarımda Soylu gəldi, əlimdən tutdu, mən yenidən başladım...

Sözümü bitirirəm, yenə vurğulamaq istəyirəm ki, bu ünvan xalqındır, bu elindir. Vaxt məhdudiyəti yoxdur. Evdə olmasam belə, açarı verib gedə bilərəm. Buyur, orda kitablar. Orda çay var, çörək var... Bu hal mütləq olacaq! Mən ona inanmasam, bütün bunlar nəyə lazımdır?! 25 ildir o böyük inamla Yol gedirəm... Atamız var olsun!

Soylu Atalı: Bax, bu ünvanda qardaşımın amaldaşı, çiyindəşı Elana bacımızın qatqısı var, rolu var. Mən qəti əminəm ki, bu gün onun da fərəhli günüdür. Ona görə dinləyək, o da sözünü desin.

Elana Atalı: Mütləqim, Müqəddəsim, ulu peyğəmbərim Asif Ataya – İnam Ataya ali səcdəylə sözümə başlayıram və bayrağımızı öpürəm.

Müqəddəs kitabların mənim olduğum evə qəbuluna görə içim, ürəyim fərəhlə doludur. İnanıram ki, vaxt gələcək, yana-yana dünyanın dağıldığını deyənlər bu kitabları oxuyandan sonra dünyanın düzəlməsinə inanacaqlar. Necə ki, mən inanıram. İnanıram ki, bu kitablarda dünyanın ruhani nicatı var. Çalışırıq ki, xalqımız da bunu bilsin.

Bu kitabların evimizə, ruhumuza gətirdiyi işığın sevinci ilə yaşayacam. Ürəyim fərəhlə dolur. Atamız Var olsun!

Soylu Atalı: İndi Göylü Atalını dinləyək. Haqqı var.

Göylü Atalı Ataya səcdə edib sözünə başladı: Atagün Eli bir neçə cəhətdən müqəddəsləşmiş ünvanıdır. Birinci, ona görə ki, burda Atanın adı, ruhu, inamı yaşayır. Burda Atanın ilk dəfə gömüldüyü torpaq var. Sonra, ona görə ki, bu adı, bu ruhu, bu inamı yaşadan Evladları – Günev və Elana Atalılar var. İnam Məbədi var. Nəhayət, “Qutsal Bitiqlərin Qəbul Törəni”ylə müqəddəs ünvan yarandı bu evdə, bu eldə, bu yurdda.

Kitabların ərəşəyə gəlməsinə gəlincə, Günev bəy bunu çox doğru vurğuladı. Uzun bir yol gəlibdir. Ən başından Atanın əzabları, düşüncələri, ömrü hamısı bu kitablara hopub. Biçimcə kitab halına gətirmək sonrakı mərhələlərdir, ikinci etapdır. Düzdür, bu da qeyrət istəyir, hünər istəyir. Bu baxımdan özümü çox xoşbəxt hiss edirəm ki, bu hünərdə mənim də qatqım olub. Qürur hissi keçirirəm ki, Atanın böyük işinə çiyin verə bildim.

Üstün Atalı: Mütləqim, Müqəddəsim, ulu peyğəmbərim Asif Ataya – İnam Ataya ali səcdəylə sözümə başlayıram.

Bu gün bayramdır. Bu gün bizim timsalımızda xalqın öz içinə üz tutmasının bayramıdır. Yeriş üçün inad lazımdır. Yeriş üçün mübarizə lazımdır. Bəs mübarizəni necə aparırıq? Atanın ideyasıyla, Atanın kitablarını xalqa verməklə. Biz başqa dünyabaxışlar kimi zülmə, zorla gəlmirik. Biz sevgiyə gəlirik. Biz öz inamımızı, öz sevgimizi veririk. İnanırıq ki, bu təməl üstündə də xalqın sevgisini qazana biləcəyik. Aqlını böyüdə biləcəyik. Sevgi, inad, hünər olan

yerdə qeyri-mümkündür ki, ondan qaçasan. Yerimək üçün bizim istənilən qədər gücümüz də var, tapınacaq, dayaq ola biləcək ideyamız da var.

Bu gün burda olduğum üçün özümü xoşbəxt sayıram. Amaldaşlarımı qutlayıram. Gün o gün olsun ki, belə Qutsal Bitiq ünvanları tək Atagün Elində deyil, bütün bölgələrdə də olsun. Mənim öz evimdə bu sevinclə bu hadisəni gözləyirəm. Atamız var olsun!

Soylu Atalı: Bir ildən bir az artıq vaxt öncə axtarışlarla, soraqlarla yurdunda söz yiyəsinin olmasını eşitməklə ünvanımıza üz tutan və dəyərlərimizi öyrənməyə, içinə çəkməyə başlayan, özünü Ata Yoluna borclu bilən, onun yükünün altına girən, türk heyrətiylə, insan heyrətiylə vurulan, Ocağımıza ümid verən, güvənc verən Güntay qardaşımız söz desin.

Güntay Atalı: Mütləqim, Müqəddəsim, ulu peyğəmbərim Asif Ataya – İnam Ataya ali səcdəylə sözümə başlayıram. Bayrağımızı öpürəm.

Çox gözəl bir Günə şahidlik eləyirəm. Bu eldə bu ev “Qutsal Bitiq Ünvanı”na çevrildi. Təsdiq olundu. Günev qardaşımın, Elana bacımızın sevincinə qatılıram. Bu, Ocaq tarixində ən dəyərli yeri olan bir addımdır. Asif Atanın başladığı işi davam etdirməklə tarix yazırıq. Bu, sıradan bir iş deyil. Kimsə baxar qıraqdan, ona adi görünər, mənim isə içimi heyrət bürüyüb. Soylu bəy ömrünün 24 ilini Asif Atanın Amalına verib, qaynayıb-qarışib Amalla. Bizə də daim ruhani yön verir, buna görə mən Soylu bəyə minnətdarlığımı bildirirəm. Azərbaycan-türk ruhaniyyət tarixində Soylu bəy artıq adını yazıb, təsdiq eləyibdir. Ona görə də bu ünvanın Qutsal Bitiq Ünvanı olması münasibətilə onu təbrik edirəm. Eləcə də Günev qardaşımızı, Elana bacımızı təbrik edirəm, onlar çox gözəl bir ünvanda yaşayırlar.

Türk Ruhaniyyətinin yaradıcısını (Asif Atanı) oxumaq, öyrənmək gərək. O, insana İnsan olduğunu deyir. Millətə millət olduğunu deyir. Xalq olmağın yolunu göstərir. Toplumdan xalq düzəldir. Dəyərlərin itdiyi bir vaxtda dəyər yaradır, dəyərlərə sahib çıxıb xalq yaradır. Sabaha söz deyir. Min il bundan sonraya söz deyir. Çox xoşbəxtəm. Sağlığımızda belə ünvanların çoxalmasını görmək istəyirəm. Atamız Var olsun!

Soylu Atalı: Biz dünəndən bura gəlmişik. Dünəndən də demək olar ki, iş başındayıq. Sözüümüz, tədbirimiz, əhvalımız görün nə qədər zəngindir. Bax, biz burda dedik, danışdıq, nahar elədik, iki gündür bir yerdəyik. Bu gördüyünüz insanlar bir-biri üçün adıləşmədi. Bir-biri üçün önəmini, dəyərini azaltmadı. Bir-birinə güldən ağır söz demədi. Yolboyu gələndə bir söz işlətdim. Səfərə gedirik. Səfər çox böyük mədəniyyətdir. İnsanlar tədbirimizə gəlir. İki saat, üç

saat, dörd saat bir yerdə oluruq. Bu müddəti özünü sıxarsan, mədəniyyətli, qanacaqlı görünməyə çalışarsan. Amma bir gün, iki gün, üç gün bir yerdə səfərdə olasan, içində nə varsa, üzə çıxacaq. Yaxşı, ya pis. Mümkün deyil axıra qədər özünü gizləyəsən. Asif Atanın Ocağı, mühiti, görürsünüzmü, necə içlər oluşdurur. Dedik də, güldük də, biz burda qaşqabaqla oturmamışıq. Zarafatımız da oldu. Amma əndazəni keçmədik, bir-birimiz üçün adiləşmədik. Sayğı ortadan qalxmadı. Dəyərimiz öz yerini tanıdı. Bu böyük bir mədəniyyətdir. Bizim gəlişimiz ruhani səfərdir. Bu da ruhani səfər mədəniyyətinin təsdiqidir.

Bax, iki gündür bizimlə bir yerdə içindən söz deyir, içindən hal gəlir, bayaq da mən tonqal başında həyəcanını müşahidə elədim. O həyəcanın özü mənimçün müqəddəsdir. Bizimlə bir yerdə təbircə söz deyir, halımıza bağlanır, halımıza daxil olur. Eləcə də Bakıda, nə qədər təbircə keçiririksə, tək-tək təbircələr olub ki, qatılmayıb. Səhv etmərsən, iki ildir bizim təbircələrimizə qatılır Elçin bəy. Uzun müddətdir tanıyıram, müşahidə edirəm, onun mərifəti, mədəniyyəti, xalqdan gələn tərbiyəsi – bunlar insanlıq üçün özü bir mədəniyyət örneyidir. İndi sözü varsa, buyursun.

Elçin Həsənov: Bilirsiniz, bəy, insanın gözləri bəzən nə demək istədiyini bildirir. Elana xanım da mənim kimi emosionaldır. Çıxışını bildirə bilmədi. Amma mən onun gözlərindən və bugünkü hərəkətlərindən hər şeyi anladım. Biz iki gündür burdayq. Bütün çətinliklərə rəğmən, acılara, xəstəliklərə rəğmən böyük bir insanlıq göstərdilər Günev bəy də, Elana xanım da. Bu gün biz insanlığın nə olduğunu burda gördük. Bundan sonra da görəcəyik. Mən birinci dəfədir bura gəlirəm. Gözəl bir əhvalla sabah çıxıb gedəcəm... Asif Ata Ocağı bu deməkdir. İnsanlıq axtara-axtara neçə ildən sonra mən Asif Ata Ocağına gəldim. İnsanlığın nə olduğunu, türkçülüyn, vətənçiliyin nə olduğunu gördüm. Mən onların nə olduğunu bildirdim, bilmək ayrı, görmək ayrı. Bu gün biz sayca kiçik bir Ailəyik, amma böyük yükləri çiyimizdə daşıyıyıq.

Mən burdan böyük xatirələr aparıram özümlə. Böyük insanlara rast gəldim. İnsanlıq bu deməkdir. İnsanlığın, vətənpərvərliyin nə olduğunu, gözəlliyin nə olduğunu mən bu evdə gördüm. Sizlərdə gördüm. Bu pafoslu sözlər deyil. Ürəkdən gələn sözlərdir. Amal Bağında Məbədın tikintisi gedir. Böyük işlər görür Günev bəy. İnsanların ora axın-axın gələcəyinə mən əminəm. Çünki hər şey kiçik bir atəşdən, qığılcımdan yaranır. Neçə illər ola bilər, 24 il də olar, 25 il də. Mən bir dəfə demişdim ki, demokratiya uzun yoldur. Mən baxıram ki, İnsanlaşma özü uzun bir yoldur. Bu yolu biz getməliyik. Biz vətən, torpaq deyirik. Bu millətin pisi də, yaxşısı da

bizimdir. Heç kimdən qaça bilməzsən. Sən millətindən qaça bilməzsən. Pis insan yoxdur, pis münasibət var. Pis insanlara da, bizə pis münasibət bəsləyənlərə də insanlığımızı göstərməliyik, örnək olmalıyıq ki, onlar da bizim dalımızca gəlsinlər. Bundan sonra belə olacaq.

Bugünkü Tərənin məzmunu münasibətlərimizdə özünü göstərdi. Hər birinizi təbrik edirəm.

Soylu Atalı: Təvəkkül bəy bizim bir neçə tədbirimizdə olub. Bu əhəmiyyəti də bilmirdi, bildi. Təvəkkül qardaşımız bizə artıq doğmalaşmış. Yeganə arzum odur ki, Təvəkkül bəy getdikcə hərtərəfli Atanın irsiylə, işiylə, tələbiylə yüklənsin. Çünki o, öz evinin oğlu deyil, indi o hesab eləsin ki, öz elinin və öz xalqının oğludur. Öz elinin, xalqının oğlu olmaqdan böyük şərəf yoxdur.

Dinləyək qardaşımızı.

Təvəkkül bəy: Emosional olduğumdan danışmaqda çətinlik çəkirəm. Mənim yazdıqlarım vardı, indi gətirəcəkdim, bir az tələsik oldu, ona görə qaldı. Əvvəllər elə bilirdim ki, mənim kimi düşünən olan insanlar yoxdur. Amma sizi tanıyandan sonra, bu Ocağa gələndən sonra gördüm ki, mən tək deyiləm, əksinə, hələ öyrənəcəyim çox şeylər varmış.

Uşaqlıqdan bu hissələr mənim içimdə idi. Bu millətə həqiqətən yazığım gəlirdi. Nə yaxşı ki, siz varsınız. Nə yaxşı ki, belə ləyaqətli qadınlarımız var. Mən fəxr edirəm ki, sizin əhatəndəyəm. Yeganə məqsədim də budur ki, millətimizi bax bu işıqlı yola dəvət eləməkdə əlimdən gələni əsirgəməyim. Biz öz kökümüzdə qayıda bilək. Şəxsən Soylu qardaşımıza da mən təşəkkür edirəm ki, belə coşğun, qanadlı söhbətlər aparır, iş aparır. Bu, məni həqiqətən çox təsirləndirir. Uğurlarımızın artacağına çox inanıram. Atamız Var olsun!

Soylu Atalı: Var olun. Hər birinizin ruhunuz uca olsun. Bayaq da vurğu elədiyim kimi, biz iki gündür davamlı iş başındayıq. Nə baş verdi? İçimizin insan sevgisiylə, tələbiylə və üz tutduğumuz gələcəyin müqəddəs sorağıyla evimizdən, yurdumuzdan qopub gəldik – vətənimizin Atagün Eli adlanan, Atagünləşən bir ünvanına. Biz burada iki Ruhani Ailənin birgə “Ailə Günü” mərasimini keçirdik. Bu mərasimdə biz insanlığın, Ocaqçılığın hesabatını verdik. Bura gəlməzdən öncəyə qədərki yaşantılarımızı ifadə elədik. Mübarizəmizin yönünü ifadə elədik. Gördüyümüz işlərin hesabatını birgə dinlədik. Bu, yolun gedişini rəvanlaşdıran, gözəlləşdirən, qabağa apararı yeni mərhələyə çatdıran mərasimdir. İnsanın öz içində yol getməsidir. Amalında yol getməkdir. Xalqında yol getməkdir. Bu, üzü gələcəyə böyük bir eşqlə qopub uçmaqdır.

Bu gün biz Amal Bağında İnam Məbədinə ziyarət elədik. İnam Evini ziyarət elədik. Eyni zamanda Atanın gömüldüyü ilk torpağı ziyarət elədik. Ora gəlişimizin mənasını izhar elədik. Biz Asif Atanın iz qoyduğu torpağa gəlirik, gözümüz yadlıqlardan yığışır. Gözümüz, üzümüz özümüzdə dönür. Bizim gəlişimizin məqsədi odur. Tələbi odur. Biz öz yurdumuzu ziyarət edirik. Müqəddəsliyi öz yurdumuzda yaradırıq. Biz vətən adlanan böyük bir məzmunla, məna ilə üz-üzə gəlirik, iç-içə gəlirik. Bizim ziyarətimizin məqsədi budur. Vətənləşirik, insanlaşırıq. Bundan böyük əməl bəşər tarixində mövcud deyil... Dünyada bundan ali iş yoxdur. İçəridə nə qədər uca əhval qaynayır. İnsan nə qədər coşar, nə qədər daşar. Niyə içimiz aşır-daşır? Niyə yoruluruq, niyə tükənirik? İllərlə bu gücü, bu qüdrəti yaratmışıq. Nədən? Asif Ata içimizə hopub. Onun varlığı ömrümüzdə daxil olub.

Hər bir insan öz içində Atanı yaratmalıdır. Öz içində yaratdığı Atayla özünə Atalıq eləməlidir. O, fiziki olaraq yoxdur həyatda. Amma onu sən içində fərəhinə çevirirsən, gücünə, qüdrətinə çevirirsən. Onunla özünə Atalıq eləyirsən. Tükənirsən. Atanın tükənməzliyi gəlir içinə. Atanın coşğunluğu gəlir içinə. Bax, görürsünüzmü, ona görə biz deyirik ki, bundan böyük əməl tanımırıq. Bundan böyük iş tanımırıq. Nə eləyirsən elə, İnamın Atasından böyük idraka malik olmayacaqsan ki. İnamın Atasını bütün həlqələrin hamısının möhkəmliyini yoxladı. Heç biri gələcəyə bağlı deyil. Dişinə vurdu hər şeyi. Ona görə dedi ki, ancaq və ancaq Ocaq gərəkdir. Bu gün sən xalqın elə bir səviyyədədir ki, bu xalqın çiyinə yarımca xurcun belə, qoya bilməzsən, nəinki böyük hikmət yükü. Ona söz deyirsən, ayrı hava çalır. Ləyaqətsizləri Allah kimi qarşılayır, sən isə görmür. Sən bu səviyyə ilə hara gedirsən?! Ona görə dəyişməlisən. İçindən dəyişməlisən. Atanın dedi ki, kimi, ağac-ağac, hal-hal, fərd-fərd. Az-az ağı başında olan insanların içi o qədər böyükdür, o qədər genişlənməlidir ki, o iç, o dözümlü min il tab gətirsin. Bizim içimiz min il tab gətirməlidir. Min il o fərəh qaynamalıdır. Bizim içimiz o qədər fərəhlə qaynamalıdır ki, min il üreyimiz dözməlidir o yükə ki, xalq olaq. Xalq olmaq kommunist partiyası olmaq deyil. Böyük məsələdir.

Beləliklə, biz bu gün bu tədbiri böyük bir şövqlə, fərəhlə həyata keçirdik. Sizin hər birinizin qəlbizin sevincini, fərəhini, dözümlü alqışlayıram. Hər birinizin qəlbizin gözəlliyini yaradan o fərəhi alqışlayıram. Hər birinizin qəlbizdən öpürəm. Atamıza layiq əhval sərgilədiyinizə görə, Onun gələcəyinə uyğun əhval sərgilədiyinizə görə sizin qəlbiz müqəddəsdir və öpülsədir. Kəbədən müqəddəsdir sizin qəlbiz. Bununla da Günev Atalının evinə “Qutsal Onluğun Qəbul Tərəni”ni başa çatdırırıq. Amaldaşlarımız Günev və Elana, sizi təbrik edirik. Ocağımızı təbrik edirik. Sizin ləyaqətinizə sevgimizi ifadə edirik. Həm də sizə Ocağımızın, Atamızın adından böyük bir İrsi həm ərnağan edirik, həm də sizə tapşırıq. Sizə güvənirik və inanırıq.

Yükümüzdən Böyük Fərəhimiz yoxdur!
Atamız Var olsun!

*Günəş Ayı, 36-cı il.
(mart, 2014.)*

